

Küresel Fırtına (İlgilik'te 20 Haz. 2008 ta. yayımlandı):

<http://www.ilgilik.com/2008/06/20/bu-masal-boyle-bitmeyecek.html/>

Bu Masal Böyle Bitmeyecek!...

Küresel Fırtına

Muzaffer Bilgili

Küresel bir devdi karşısındaki, tüm gücüyle kovalamaya çalışıyor ama baş edemiyordu. Dev kollarını açmış giderek her yeri kaplamaya başlıyor, gökyüzü görünmez oluyordu. Birtakım tanıdık yüzler isterik çılgınlık atarak “Gel, gel kucakla bizi” diyor, onu çağırıyorlardı.

Ter içinde uyandı. Uykusu kaçmıştı. Kalktı. Körfez’de demirleyen gemiye baktı. Geminin ışıkları durgun denizi çizgiler halinde aydınlatarak kıyıya kadar uzanıyordu. Sadece denizi değil, yalnızlığını da aydınlatıyordu. Günlerdir buradaydı gemi... Yük gemisi, demir atmış, onarılmayı bekliyordu... Eski ama mağrur, burnu havada... Kimbilir kaç yaşında, diye düşündü... Acaba, sigortalı mı???

Rüzgârın hangi yönden estiğini gemiye bakarak anlamak çok kolaydı. Gemi hemen tüm gemilerden önce burnunu rüzgâra karşı veriyor, çalkantıyı en az zararla atlatmaya çalışıyordu. Alışkanlık olmuştu **Gemi**’yi izlemek... Henüz yedi-sekiz yaşındayken küçük bir Karadeniz kasabasında haftada bir uğrayan Kadeş vapurunun tepelerde yankılanan düdük sesini beklemesi, gelişini izlemesi, büyük bir coşkuyla deniz kıyısına koşarak karşılaması gibi bir alışkanlık...

Geminin kaptanını hayal etmeye çalıştı; yılların ağırlığı omuzlarına binmiş, kararlılık mı, çaresizlik mi belli olmayan duruşuyla, bir şeylere özlem duyan bakışlarıyla, gemisini bir an önce yola çıkarmak için kimbilir kimlerle uğraşüyor, nelerle baş etmeye çalışıyordur, diye düşündü.

Gökyüzünün kapkara bulutlarla kaplandığı fırtınalı bir havada İstanbul Boğazi’na girmeye çalışan Karadenizli kaptanı anımsadı birden... Bembeyaz köpüklerle kıyılarda çatlayan dalgaların büyüklüğü hâlâ belleğindeydi... On ya da on bir yaşında bir kız çocuğu **Kaptan Köşkü**’nde, ‘Kaptan Amca’yı ve ekibini merakla belki de hayranlıkla

izliyordu. Sallantıdan korkmuyor, ürküyor... Başarmanın ne olduğunu öğreniyor, içine sindiriyordu...

Dalgalar, rüzgârların sürüklediği dalgalar, tüm yaşam boyu göğüslenmeye çalışılacak dalgalar... Varlıktan yokluğa kadar... O hep dalgaları göğüslemek üzere kurgulanmıştı. Çoğu kişiler gibi... Ama sessiz, gösterişsiz... Hiç beklemediği, ummadığı bir süreçte **Kaptanı** olmuştu bir Gemi'nin... Onu fırtınalı denizlerde yüzdürebilmek, güvenli limanlara ulaştırabilmek, dar alanda çalışanlarını hayallerine erdirtirebilmek ne denli olanaklıydı, bilemeden... Hem de ikinci cins olarak...

Sezgisel bir yaklaşımla yola çıktı; gözlemleriydi dayandığı güç belki de... Emekti, gayretti, başarıma sevinciydi. Kamarasında yalnızdı önce; yıldızları tek başına izler, fırtınalı denizleri, dalgaları, akıntıları, rüzgârların yönlerini gözlemler, nedenlerini tek başına çözümlenmeye çalışır, çalışır, çalışırdı... Ufukları gözlerdi umutla, sevgiyle... Bir de ekibini... Her biri bir nefeslik körükle ateşlenmeye hazır, yürekli emektaşlar, el ele tutuşarak ufuklara uzanmayı düşleyen, başarıya acıkmış gençler ya da yüreği, beyni hâlâ genç olanlar... Yalnız değildi... Bu ekipten güç alabilir, bu ekiple fırtınalarla baş edebilirdi. Bu ekiple yola çıkabilirdi. Öyle yaptı. Aksi de olsa o yine yola koyulacaktı. Çünkü, görev verilmişti, güvenilmişti, başarıya kurgulanmıştı. Kamara, planlama, bugünü ve geleceği yönlendirme, strateji belirleme, gerektiğinde sığınma yeriye, güverte, toplanmanın, toparlanmanın, ekip olmanın yeriye. Başarmanın başlangıcı, odak noktasıydı.

Gündüzler geceye karıştı. Departmanlar birbiriyle yarıştı. Eğitim, yine eğitim, çağdaşlaşma, teknoloji, araştırma, sabır, planlama, strateji, standardizasyon -kalite-, hizmet, dağıtım ağları, kararlılık, inandırıcılık, şeffaflık, dürüstlük, saygınlık, yatırım, verimlilik, kârlılık... Tüm bu kelimeler genç ve dinamik beyinlerde fırtınalar yaratıyor, başarıyla ulaşılan her sonuç neşe ve coşkuyla paylaşılıyordu.

Ekip, EKİBİMİZ, Gemi, GEMİMİZ olmuştu. Gemi, güvenli limanlara doğru hızla yola koyulmuştu. Her türlü güçlüğün üstesinden gelebilecek deneyimi kazanmıştı GENÇ EKİP... Fırtınalı denizlerde, her yönden esecek rüzgârlara göğüs gerebilecek, çarpacak güçlü dalgaları aşabilecek -dürüstçe aşabilecek- bilgiye, teknolojiye sahiptiler... Kaptan Gemi'yi gönül rahatlığıyla ekibine, o amatör ruhla profesyonelce çalışan ekibine teslim edebilirdi. Zaman, emek, para boşa gitmemişti. Ürün pırıl pırıl ortadaydı. Kiskanılan, sahip olunmak istenen ÜRÜN... Gemi, gururla, onurla taşıyordu ve taşıyacaktı bu

ürünü... Daha da hızlanacaktı... Daha da hızlanacaktı... Taa uzaklardan gelen güçlü rüzgârların, kasırgaların itelediği karşı konulamayan kara bulutlar, masallardaki inanılmaz canavarlara benzeyen bulutlar, geminin üzerine çöreklenmeseydi...

Güvenli limanlara doğru verimlilik içinde gururla ilerleyen gemi bu küresel tufana ne yazık ki dayanamazdı, sallanmaya başladı. Fırtınalı havalarda ne kadar seslenirseniz seslenin sözler duyulmaz ki!!! Öyle oldu. El ele pırıl pırıl aydınlık ufuklara uzanmaya and içmiş genç, dinamik, donanımlı, sözde değil özde yetişmiş o bulunmaz ekip gemiden savrulmaya başladı.

Kasırgaya kapılan birtakım tanıdık yüzler 'korsanca' dolmuşlardı gemiye... Kim bilir ne zamana kadar sürecektir bu sallantı... Fırtına ne zaman denecek!!! Her yönden esen, kimi zaman çok uzaklardan, kimi zaman çok yakınlardan esen karmaşık rüzgârların sürüklediği hırçın dalgaların köpükleri bile kapkaraydı. Büyük uğraşlarla aydınlık geleceklere amaçlayarak yola koyulmuşken ve rota tutmuşken yolları küresel fırtınalarla kesilen birtakım gemiler, güvenli limanlara ulaşacaklar mıydı? Sorular, sorular, karamsarlıklar... Uyuyakaldı.

Sabahleyin kalktığında bir boşluktu yüreğindeki... Yalnızlıktı... Denize, o masmavi o güzelim denize baktı hemen... Günlerdir Körfez'in gecelerini ışıltılı aydınlatan **GEMİ** yoktu. "SATILMIŞ" dediler... "Sağlam bir gemiymiş çok para vermişler..."

Dalgalar, rüzgârlar, fırtınalar... Canavarlaşan canlılar...Tüm yaşam boyu, varlıktan yokluğa kadar... Dayanılacak, uğraşılacak, güçlenilecek.. Bu masal böyle bitmeyecek...

Güllük, Eylül 2007

Yazar Hakkında

Muzaffer Bilgili, Başak Sigorta'nın Fransız sigorta şirketi Groupama International'a satılarak 'Başak Groupama' adını almazdan önceki son genel müdürü. Bilgili, 1991 ortalarında getirildiği bu görevinden, Şirket'in özelleştirilmesine karar verilmesinin hemen ardından emekliliğini istedi. Böylece, Bilgili'nin Başak Sigorta'ya türlü kademelerde verdiği 43 yıllık hizmeti 2003 Haziranı sonunda noktalanmış oldu. Başak Sigorta, İÜ İktisat

Fakültesi'nin 1959 mezunlarından olan Muzaffer Bilgili'nin çalışma yaşamına ilk adımını attığı yerd.

Bilgili, İktisatlılar Vakfı'nın genelağdaki yerinde yer alan İktisat Fakültesi'nden hocası Prof. Dr. **Ömer Lütfü Barkan**'la olan bir öğrencilik anısında, Barkan'ın bir gün kendisi için, "Bakın çocuklar, bu ufak tefek kız var ya, bunun ileride adını çok duyacaksınız" dediğini anlatır. Bilgili, bu anısında, "Her terfi ettiğimde hocamın bu sözünü hatırladım. O günkü sınıfı hiç unutmadım. Başak Sigorta'nın Genel Müdürlüğüne gelince de ilk olarak hocam Barkan aklıma geldi" diyor.

Türkiye Sigorta ve Reasürans Şirketleri Birliğı Yönetim Kurulu'na da seçilmiş olan Bilgili için, zamanın Birlik Sekreteri **Bilgi Kongar** ise, 'her zaman dost, hep sevecen' nitelemesini yapmış.

Muzaffer Bilgili, iş dünyamızda, başarılı kadın yöneticiler listelerinde yer almış bir işinsanı olarak da tanınıyor.

>>> **'Bu Masal Böyle Bitmeyecek.../Küresel Fırtına' yazısına yorum:**

Sayın Bilgili,

O gemide yer almış kişilerden biri olarak, satırlarınızı okurken, üzüntüme nemlenen gözlerim eşlik etti.

Moda terimler, ardındaki gerçek araştırılmadan derhal uygulanmakta, hatalar ortaya çıktığında, kararların YÜCE SAHİPLERİ, pişmanlıklarını dile getirselere bile, hesap sorulmadan, sunulan mevkilerinde, başka yanlışlara yelken açmak üzere oturmaktalar. Asıl acı burada galiba...

YANLIŞLARDAN DOĞRU BULUNABİLİR Mİ?

ŞİRKETİM, SEKTÖR VE ÜLKEM için içim acıyor. Umudumu her şeye rağmen yitirmiyor, buna hakkım olmadığını düşünüyorum.

En içten saygı ve sevgilerimle,

Oya Özdemir